

Εισηγητική ομιλία από τον Πρόεδρο της Ομοσπονδίας Οικοδόμων, Γιάννη Τασιούλα

Συναδέλφισσες & συνάδελφοι,

Η σημερινή πλατιά σύσκεψη Ομοσπονδιών, Εργατικών Κέντρων, Συνδικάτων, εκλεγμένων σε Διοικητικά Συμβούλια συνδικαλιστικών οργανώσεων, γίνεται με σκοπό να υπάρξει ενημέρωση σχετικά με τις τελευταίες εξελίξεις του 37^{ου} Συνεδρίου της ΓΣΕΕ και τον αγώνα να μη νομιμοποιηθούν μέσα στις συλλογικές διαδικασίες των συνδικάτων και στο συνέδριο της ΓΣΕΕ εργοδότες και νόθοι.

Οι περισσότεροι από εσάς πήρατε μέρος, παρακολουθήσατε από κοντά πως αντιμετωπίσαμε τις μαφιόζικες ενέργειες της ηγετικής ομάδας της ΓΣΕΕ, σε Καλαμάτα και Ρόδο, για να επιβάλλει με τη βία εργοδότες και νόθους στο συνέδριο. Δεν τα κατάφεραν κάτω από την οργανωμένη, πειθαρχημένη και αποτελεσματική απάντηση εκλεγμένων αντιπροσώπων και συνδικάτων, που με σταθερότητα επέμεναν στο αυτονόητο: **Να γίνει πραγματικό συνέδριο χωρίς νόθους και εργοδότες.**

Αποκαλύψαμε με συγκεκριμένα στοιχεία, ποιοι είναι οι νόθοι, ποιοι οι εργοδότες, πως λειτουργεί ο μηχανισμός παραποίησης των πραγματικών συσχετισμών και φίμωσης της θέλησης των εργαζομένων σε μια σειρά χώρους και κλάδους κάτω από την ασφυκτική παρέμβαση της εργοδοσίας.

Πλέον, ολοφάνερα η εργοδοσία οργανώνει, συμμετέχει στις αρχαιρεσίες και εκλέγεται εκπρόσωπος των εργαζομένων, αναβαθμίζοντας έτσι το μηχανισμό στήριξης της αντεργατικής πολιτικής και των αντεργατικών μέτρων, που τα προηγούμενα χρόνια αξιοποιήθηκε από τους εργατοπατέρες για να καλλιεργηθεί εφησυχασμός, να δοθεί στήριξη στις κυβερνήσεις και στις απαιτήσεις της μεγαλοεργοδοσίας, του ΣΕΒ, συνολικά της στρατηγικής του κεφαλαίου.

Ποιες είναι οι τελευταίες εξελίξεις:

Η ηγετική ομάδα της ΓΣΕΕ αντιλαμβανόμενη το προφανές, ότι πλέον είναι έκπτωτη και αφού έχει εξαντλήσει όλα τα κόλπα, ζητάει να οριστεί Προσωρινή Διοίκηση από το Δικαστήριο που θα προετοιμάσει το 37^ο Συνέδριο.

Πάνω σε αυτή την εξέλιξη προετοιμαζόμαστε και εμείς. Το Δικαστήριο μπορεί να ορίσει Προσωρινή Διοίκηση. Δεν αποδεχόμαστε όμως μέσα σε αυτή τη Διοίκηση να είναι κάποιος από τους 62 νόθους αντιπροσώπους και εργοδότες, τους οποίους έχουμε καταγγείλει με εξώδικο και πλήρη στοιχεία, προς τη

Διοίκηση της ΓΣΕΕ και το ίδιο θα κάνουμε με την παρέμβασή μας στο Δικαστήριο. **Η ουσία δηλαδή δεν αλλάζει. Νόθοι και εργοδότες δεν μπορούν να προετοιμάσουν καμία διαδικασία για ένα συνέδριο με πραγματικούς αντιπροσώπους.**

Σε αυτή τη βασική γραμμή θα κινηθούμε, δίνοντας βάρος στην ενημέρωση των εργαζομένων στους χώρους δουλειάς για τον πραγματικό λόγο αυτής της μάχης που εξελίσσεται με τους ανθρώπους της εργοδοσίας μέσα στο εργατικό κίνημα, την ίδια την εργοδοσία, τις κυβερνήσεις που τη στηρίζουν, όπως η σημερινή κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και τις άλλες δυνάμεις σε πολιτικό επίπεδο, που στο πρόσωπο της ΓΣΕΕ ή καλύτερα της πλειοψηφίας, βλέπουν ένα σημαντικό κρίκο για να προωθείται η αντιλαϊκή πολιτική μέσα στο εργατικό κίνημα. Έναν κρίκο, που θα εμποδίζει, θα αποπροσανατολίζει, θα «σβήνει» κάθε προσπάθεια αγωνιστικής απάντησης σε αυτή τη βαρβαρότητα και θα εξασφαλίζει προϋποθέσεις «σιγής ασυρμάτου», ενσωμάτωσης στη γραμμή και τα «θέλω» του κεφαλαίου.

Μέσα από τον αγώνα που δίνουμε, για **«Συνδικάτα εργατών κι όχι των εργοδοτών»**, θέλουμε να φωτιστεί καλύτερα, να κατανοηθεί σε βάθος ο ρόλος που διεκπεραιώνει η ηγετική ομάδα της ΓΣΕΕ όλα αυτά τα χρόνια και ταυτόχρονα, να ενισχυθεί αποφασιστικά η γραμμή πάλης και οι αγώνες που προωθεί και οργανώνει το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα, Ομοσπονδίες, Εργατικά Κέντρα και Συνδικάτα που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ.

Ο ίδιος ο αγώνας που δίνουμε να συμβάλλει αποφασιστικά στην ανασύνταξη του κινήματος για συνδικάτα - όπλα στα χέρια των εργαζομένων και των αγώνων τους και όχι φερέφωνα της εργοδοσίας, της κυβέρνησης και της αντεργατικής πολιτικής, με τους ίδιους εργοδότες μέσα στα συνδικάτα.

Η γραμμή που ακολουθεί η συνδικαλιστική μαφία της ηγετικής ομάδας της ΓΣΕΕ είναι εχθρική απέναντι στα συμφέροντα, τις ανάγκες και τις διεκδικήσεις των εργαζομένων.

Η μάχη απέναντι σε αυτή τη γραμμή, που είναι η γραμμή του ΣΕΒ, των κυβερνήσεων, της ΕΕ, διεξάγεται εδώ και πολλά χρόνια.

Είναι σημαντικό, για να κατανοηθεί ο ρόλος της ΓΣΕΕ, να ξαναθυμίσουμε ορισμένα κεντρικά ζητήματα, ιδιαίτερα στα χρόνια της καπιταλιστικής κρίσης, που φωτίζουν και αποκαλύπτουν ολόπλευρα το ρόλο που διαδραματίζει η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ με βάση το καταμερισμό που έχει στα πλαίσια της στήριξης του κεφαλαίου.

✓ Από το ξεκίνημα της καπιταλιστικής κρίσης η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, οι δυνάμεις της ΠΑΣΚΕ, ΔΑΚΕ, ΣΥΡΙΖΑ – Ομάδας Βασιλόπουλου, στήριξαν επί της ουσίας τόσο τα μνημόνια, όσο και το σύνολο των αντεργατικών μέτρων.

Ανεξάρτητα, από τις διακηρύξεις, τις καταγγελίες για βάρβαρα μέτρα και όλα τα συναφή, με έντεχνο τρόπο έδιναν στήριξη. Η στήριξη αυτή ξεκινούσε από την αποδοχή και την προώθηση μέσα στο εργατικό κίνημα της λογικής «της ανταγωνιστικότητας», «του υγιούς περιβάλλοντος για την ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας», που σε αυτά τα πλαίσια θα μπορούν να ωφεληθούν και οι εργαζόμενοι.

Σε αυτή τη βάση, και πάντα στα πλαίσια των αντοχών της οικονομίας και των επιχειρήσεων, διακήρυτταν ότι οι απεργίες σε περίοδο κρίσης, τα αιτήματα για αυξήσεις σε μισθούς ήταν λίγο – πολύ «τρέλα».

Με αυτό τον τρόπο, ενοχοποιούσαν τους εργαζόμενους στην κατεύθυνση «έχουμε όλοι ευθύνες για την κρίση», έτσι ώστε να αθώσουν τη βασική αιτία, τον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής που νομοτελειακά γεννάει κρίσεις, συνθλίβοντας τις ζωές των εργαζομένων και ταυτόχρονα, επιδιώκουν να επιδράσουν πάνω στα ίδια τα αιτήματα των συνδικάτων μειώνοντας τον πήχη των απαιτήσεων, στους αγώνες των εργαζομένων επιχειρώντας, όπως χαρακτηριστικά έλεγαν «την εκλογίκευση των αιτημάτων», επιτιθέμενοι με σφοδρότητα απέναντι στα «μαξιμαλιστικά» αιτήματα που έθετε το ταξικό εργατικό κίνημα για κλαδικές Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, αυξήσεις στους μισθούς κ.ά.

✓ Μπορεί στα λόγια να κατήγγελλαν τα αντεργατικά μέτρα, αλλά φρόντιζαν πάντα να καταθέτουν προτάσεις για «ισοδύναμα» ή για «αντισταθμίσματα», αποδεχόμενοι στην ουσία, εξαρχής, την υλοποίηση των μέτρων και αποδυναμώνοντας, εμποδίζοντας το δρόμο ανάπτυξης μαζικών αγώνων με επίκεντρο τα συμφέροντα και τις ανάγκες των εργαζομένων.

Γι' αυτούς, στην πραγματικότητα ήταν πάντα μπροστά οι ανάγκες του ΣΕΒ. Σε αυτή τη βάση, προωθήθηκαν προτάσεις με επίκεντρο τον κάλπικο διαχωρισμό μισθολογικού και μη μισθολογικού κόστους, για να συμπιεστεί σε όλα τα επίπεδα το μεροκάματο, ο μισθός, οι εργασιακές κατακτήσεις.

✓ Στο όνομα της δήθεν διατήρησης των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας έδωσαν στήριξη και την υπογραφή τους στη μείωση των μισθών με την Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου, το 2012, με αποτέλεσμα να μειωθεί ο κατώτερος μισθός στα 586 € και στα 511 € για τους νέους, κάτω των 25 χρόνων.

Η μεγάλη υποκρισία της στάσης τους αποκαλύπτεται τα επόμενα χρόνια, όταν απέναντι στα 535 συνδικάτα, που κατέθεσαν σχέδιο νόμου επαναφοράς των συμβάσεων και του κατώτερου μισθού στα 751 €, να τι είπαν οι κύριοι της πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ:

Ότι τα 751 € θα σοκάρουν την οικονομία, δεν είναι εφικτά, εξυπηρετώντας έτσι το ΣΕΒ και τις μεγάλες επιχειρήσεις, που την ίδια ώρα καλούσαν την

κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ να συνεχίσει τις διαρθρωτικές αλλαγές, **και τελευταία, προειδοποιούσαν πως τα ψίχουλα, που δόθηκαν ως «αυξήσεις» στον κατώτερο μισθό, δεν πρέπει να δημιουργήσουν προσδοκίες για κάτι περισσότερο.**

Όλα αυτά, την ίδια ώρα που το νομοθετικό οπλοστάσιο, οι εκατοντάδες νόμοι που ψήφισαν οι κυβερνήσεις και η σημερινή του ΣΥΡΙΖΑ με τα τρία μνημόνια, διευκολύνουν τους μεγαλοεργοδότες να πληρώνουν μισθούς πολύ κάτω από τον κατώτερο, χτυπώντας τη σταθερή εργασία και το σταθερό ωράριο, αξιοποιώντας την εργασία – λάστιχο, που διαχρονικά η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ αποδέχεται ως αναγκαία προσαρμογή στις ανάγκες της ανταγωνιστικότητας και της επιχειρηματικότητας της οικονομίας.

Είναι χαρακτηριστικό, ότι για τις ελαστικές μορφές απασχόλησης, τα 4ωρα, την εκ περιτροπής εργασία, δε ζητάει την κατάργησή τους, αλλά να μπει ένα πλαφόν – όριο στο 10% των εργαζομένων που απασχολούνται σε μία επιχείρηση. Το πλαφόν που διεκδικεί η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ έγινε μέσο για να έχουμε σαρωτικές αλλαγές στο σύνολο των εργαζομένων και το γνωστό να απολύεται εργαζόμενος με σταθερό ωράριο για να προσληφθούν στη θέση του υποαπασχολούμενοι. Η ΓΣΕΕ συνεχίζει και τώρα να μιλάει για πλαφόν ...

✓ Χαρακτηριστική, του ρόλου που διαδραματίζει η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, ήταν η στάση της στο δημοψήφισμα της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, το καλοκαίρι του 2015. Εκεί έδωσε τα ρέστα της στη στήριξη της ΕΕ, του ΔΝΤ και των μνημονίων. Συγχρονίστηκε και ευθυγραμμίστηκε ακριβώς με την επιχειρηματολογία του ΣΕΒ.

✓ Νωρίτερα, στα χρόνια που κέρδιζε έδαφος το κάλπικο δίπολο «μνημόνιο – αντιμνημόνιο» και το «κίνημα των αγανακτισμένων», η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ φρόντιζε να συσκοτίζει την πραγματική διαχωριστική γραμμή μέσα στην κοινωνία μεταξύ κεφαλαίου – εργασίας, να καλλιεργεί αυταπάτες ότι θα ξεμπερδέψουν οι εργαζόμενοι από τα μνημόνια και τη βαρβαρότητα των μονοπωλίων στα πλαίσια μιας άλλης διακυβέρνησης.

Γι' αυτό το λόγο και έδωσε στήριξη στη διακυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ αναγνωρίζοντας θετικά μέτρα και υποσχέσεις που θα βοηθούσαν σε μια καλύτερη διαπραγμάτευση με την ΕΕ, το ΔΝΤ και όλους τους άλλους μηχανισμούς του κεφαλαίου.

Το πιο χαρακτηριστικό όμως είναι ότι στην περίπτωση του «κινήματος των αγανακτισμένων» τροφοδότησε με τη στάση της το σύνθημα **«Έξω τα συνδικάτα», «Έξω η πολιτική»**, πάλεψε για την ενίσχυση της «ακηδεμόνευτης λαϊκής αυτενέργειας», κάνοντας πολεμική στο ΠΑΜΕ και τις ταξικές δυνάμεις, που αναδείκνυαν τα πραγματικά αίτια της κρίσης, τον χαρακτήρα των αντεργατικών μέτρων, το ρόλο των κυβερνήσεων και των άλλων δυνάμεων

του κεφαλαίου, που σε καμία περίπτωση δεν ήθελαν η λαϊκή αγανάκτηση να στραφεί ενάντια στον πραγματικό ένοχο, το κεφάλαιο και την εξουσία του.

✓ Φυσική συνέπεια όλων των παραπάνω, είναι να έρχονται σήμερα και να λένε, ότι **«οι απεργίες έφαγαν τα ψωμιά τους και πρέπει να βρεθούν έξυπνοι τρόποι κινητοποίησης που θα οικοδομήσουν μια μεγάλη εθνική συμμαχία»**, που εκ των πραγμάτων μπορεί να χωρέσει μέσα και τους εργοδότες.

Αυτούς άλλωστε καλούσαν τον περασμένο Μάιο, στα πλαίσια της παρωδίας που επιχείρησαν να στήσουν, ώστε να συγκροτήσουν μια τέτοια συμμαχία. Είναι οι ίδιοι, που σταθερά, επιδιώκουν ενιαία αντίληψη και δράση με το ΣΕΒ, την κυβέρνηση, απέναντι στις προκλήσεις του σήμερα και αύριο, όπως περίπου λένε, για την «διασφάλιση» των συμφερόντων των εργαζομένων.

Το αποκορύφωμα όμως της στάσης τους απέναντι στους αγώνες των εργαζομένων, τις απεργίες, είναι το **πώς τοποθετήθηκαν στο χτύπημα του απεργιακού δικαιώματος**. Δεν έβγαλαν «κιχ», δεν έκαναν το παραμικρό, διευκολύνοντας τα κυβερνητικά σχέδια και τις απαιτήσεις του ΣΕΒ και της μεγαλοεργοδοσίας.

Αν κάποιος έχει αμφιβολία, ότι δεν είναι έτσι ακριβώς τα πράγματα, ότι «τα παιδιά δεν μπόρεσαν να ανταποκριθούν» ή «αιφνιδιάστηκαν», φτάνουν ακόμη δύο στοιχεία που δείχνουν ότι η ηγετική ομάδα της ΓΣΕΕ είναι «άνθρωποι της εργοδοσίας»:

– Σε μια συνεδρίαση της ΓΣΕΕ, συνοψίζοντας τα συμπεράσματα από την περίοδο της κρίσης, ο έκπτωτος Πρόεδρος Παναγόπουλος, είπε «αυτοκριτικά», **«ότι κακώς γίναν απεργίες μέσα στην κρίση, ότι οι απεργίες δυσκόλεψαν την έξοδο από τα μνημόνια, ότι έπρεπε να κάνουμε ότι και στην Πορτογαλία, τα συνδικάτα να δείξουν μεγαλύτερη υπευθυνότητα και ωριμότητα»**.

– Επίσης, τον περασμένο Νοέμβρη, όταν αρνήθηκαν να κηρύξουν Πανεργατική Απεργία ενάντια στη θέληση και τις αποφάσεις δεκάδων συνδικαλιστικών οργανώσεων.

Ποιόν ευνοεί αυτή η ταχτική;

Με ποιών τα επιχειρήματα ταυτίζεται η επιχειρηματολογία της ΓΣΕΕ;

Την κυβέρνηση και την υλοποίηση της αντεργατικής πολιτικής ευνοεί, σε βάρος των αναγκών και των συμφερόντων των εργαζομένων.

Την επιχειρηματολογία της κυβέρνησης, των βιομηχάνων και των άλλων αρπαχτικών αναπαράγουν.

Να, λοιπόν, ποιος είναι ο ρόλος της πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ.

Να, τι έχουν αναλάβει να προωθήσουν στα πλαίσια ενός συνολικού σχεδιασμού και καταμερισμού κυβέρνησης, εργοδοσίας και των δυνάμεών της.

Να, γιατί έχουν λυσσάξει να μπάσουν τους εργοδότες μέσα στα συνδικάτα, να νομιμοποιήσουν στη συνείδηση των εργαζομένων την παρουσία τους. Να στείλουν σινιάλο ότι οι εργάτες πρέπει να σκύψουν το κεφάλι και να αποδεχτούν τη σφαγή τους.

ΟΧΙ ! δεν αποδεχόμαστε τη σφαγή μας. Μπροστά οι δικές μας ανάγκες, τα δικά μας «θέλω» και όχι οι απαιτήσεις του ΣΕΒ και της κυβέρνησης.

Συναδέλφισσες & συνάδελφοι,

Για μας είναι κριτήριο η στάση που θα κρατήσει ο καθένας, η καθεμιά, το κάθε συνδικάτο απέναντι σε αυτή την κατάσταση. Όλοι οι τίμιοι συνδικαλιστές, τα συνδικάτα, πρέπει να απαντήσουν στα εξής ερωτήματα:

Μπορεί η εργοδοσία να είναι μέσα στα συνδικάτα; Μπορεί ο αγώνας μας να είναι αποτελεσματικός με συνδικάτα που εγκλωβίζονται στη γραμμή του συμβιβασμού που προωθεί η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ;

Μπορούμε να αφήσουμε τη συνδικαλιστική μαφία και το μηχανισμό της να βάζει με ευκολία εμπόδια στους αγώνες μας;

Μπορεί να μη σκέφτεται ο καθένας και η καθεμιά ότι σήμερα πρέπει να αγωνιστούμε και να συμβάλλουμε, όσο ποτέ άλλοτε, για την αναζωογόνηση των συνδικάτων, για μαζικούς αγώνες για να υπερασπίσουμε τη ζωή μας, να παλέψουμε για το αύριο που ονειρευόμαστε εμείς και τα παιδιά μας;

Έχουμε ευθύνη όλοι να απαντήσουμε σε αυτά τα ερωτήματα που σχετίζονται με την ίδια την ύπαρξη των συνδικάτων, του ρόλου τους ως μαζικές οργανώσεις των εργατών. Εκεί, μπορούμε εμείς οι εργάτες να συζητάμε, να συμφωνούμε, να διαφωνούμε και να επιλέγουμε πως θα αγωνιστούμε. Όχι όμως να έχουμε τους εργοδότες μέσα στα πόδια μας, να μας μιλάνε για «δημοκρατία» και «δημοκρατικές διαδικασίες», που τελειώνουν στην είσοδο των σούπερ μάρκετ, των εργοστασίων και θέλουν να υποτάξουν τους εργαζόμενους.

Με την ευκαιρία της σημερινής σύσκεψης θέλουμε να απευθύνουμε πλατύ κάλεσμα ώστε να συμβάλλουμε όλοι στην ενημέρωση, τη διαφώτιση, την κινητοποίηση δυνάμεων. Μέσα στη δράση θέλουμε να ενισχυθεί η γραμμή

πάλης που προωθούν Συνδικάτα, Ομοσπονδίες και Εργατικά Κέντρα, που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ.

Να γίνουμε περισσότεροι στον αγώνα με σύνθημα: «Μπροστά οι δικές μας ανάγκες».

Να οργανώσουμε, φτάνοντας από τώρα σε κάθε χώρο δουλειάς, τη φετινή Πρωτομαγιά. Να οργανώσουμε καμπάνια ανάδειξης του πραγματικού περιεχομένου και των αγώνων που δόθηκαν στα 100 χρόνια από την ίδρυση της ΓΣΕΕ.

Το περιεχόμενο του γιορτασμού της Πρωτομαγιάς δεν μπορεί να είναι άλλο από τον αγώνα ώστε να μπουν μπροστά οι δικές μας ανάγκες και όχι τα κέρδη των λίγων, για συνδικάτα εργατών μακριά από την παρέμβαση εργοδοτών και κυβερνήσεων.

Εμείς πρέπει να απευθύνουμε πλατύ κάλεσμα σε συνδικάτα και εργαζόμενους να πάρουν μέρος στην απεργία της 1ης Μάη και την απεργιακή συγκέντρωση στο Σύνταγμα.

Άμεσα να συνεδριάσουν τα συνδικάτα, να παρθούν απεργιακές αποφάσεις, να προετοιμαστούν εκδηλώσεις, παρεμβάσεις στους χώρους δουλειάς.

Να προβάλλουμε ότι τα 100 χρόνια από την ίδρυση της ΓΣΕΕ δε σηματοδοτούν «φρου - φρου και αρώματα», όπως επιχειρεί να παρουσιάσει η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ. Σηματοδοτούν αγώνες της τάξης μας, σκληρούς, αιματηρούς, για τα συμφέροντα των εργαζομένων. Δείχνουν την ασταμάτητη πάλη για την κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο. Αυτοί είναι οι δικοί μας αγώνες. Δεν έχουν καμία σχέση με τους εργατοπατέρες που διαχρονικά στέκονται απέναντι στους αγώνες της τάξης μας έχοντας στο πλευρό τους την εργοδοσία, τις κυβερνήσεις, τους κατασταλτικούς και παρακρατικούς μηχανισμούς. Πρέπει να ξαναθυμίσουμε το ρόλο τους στα 10 χρόνια της καπιταλιστικής κρίσης.

Επίσης, θέλουμε με αφορμή την Πρωτομαγιά να σταθούμε στα 20 χρόνια ζωής και δράσης του ΠΑΜΕ, που δεν επέτρεψε να γίνουν τα Συνδικάτα μουσειακό είδος, που φώτισε την προοπτική που έχουν ανάγκη οι εργαζόμενοι ώστε να μπορούν να απολαμβάνουν τον πλούτο που παράγουν, χωρίς τα αφεντικά να καρπώνονται τον ιδρώτα της δουλειάς τους.

Το σύνθημα: **«Χωρίς εσένα γρανάζι δε γυρνά, εργάτη μπορείς χωρίς αφεντικά»** συμπυκνώνει και αποδίδει το νόημα αυτής της προοπτικής για έναν κόσμο χωρίς εκμετάλλευση, πολέμους, φτώχεια, χωρίς τα ανθρωποσφαγεία του ΝΑΤΟ, της ΕΕ, των επεμβάσεων, της προσφυγιάς, με τους λαούς να ζουν ειρηνικά και να προοδεύουν.

Να αναδείξουμε την αναγκαιότητα της συλλογικής πάλης σε ταξική κατεύθυνση, την προσήλωση στα δίκια και το σκοπό της τάξης μας, εφοδιασμένοι με τα συμπεράσματα των αγώνων της δικής μας ιστορίας να ανταποκριθούμε στα καθήκοντα του σήμερα.

Οι εργάτες μπορούν και πρέπει να βάλουν με τους αγώνες τους τη σφραγίδα για νικηφόρα αποτελέσματα και τις πιο μεγάλες νίκες.